

עת"א 56716/06/15 - רונן מילרד, נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון- פלילי

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 56716-06-15 מילרד(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר	רונן מילרד,
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל 3. פרקליטות מחוז צפון- פלילי

החלטה

העותר מלין על התאריך שנקבע לו כתאריך קובע לשחרור מנהלי על תנאי. העותר טוען כי קיבל הודעה מראש חטיבת כליאה ולפיה שונתה שיטת החישוב של תקופת השחרור המנהלי (אם וכאשר) באופן שהרע את מצבו לעומת המצב הקודם, כך שהוא "מפסיד" 14 יום של שחרור מנהלי אם הוועדה לשחרור על תנאי תחליט להעניק לו שחרור על תנאי, או אם יוחלט על שחרור מנהלי.

בהודעה הראשונה שקיבל העותר תאריך השחרור המנהלי היה 28/5/16 ואילו לפי ההחלטה המאוחרת ששינתה את אופן החישוב תאריך השחרור המנהלי הוא 11/6/16.

למרות שבכתב התשובה של המשיבים צוין כי ההחלטה על אופן חישוב התנאי המנהלי הוקפאה והיא תיכנס לתוקף רק ביום 1/1/16 עמד העותר על דיון עקרוני בעתירה. העותר מסכים שאין לו זכות קנויה לשחרור מנהלי, אך טוען כי למרות זאת הוא זכאי לעתור נגד החלטה מנהלית ככל שאיננה עומדת בכללים שנקבעו וביניהם, הכלל ששינוי מדיניות מעין זו לא יחול רטרואקטיבית אלא מיום השינוי ואילך.

העותר שעיסוקו בעבר היה עו"ד, הינו אסיר פלילי המרצה עונש מאסר של 3 שנים, לאחר שהורשע במסגרת הסדר טיעון, בשורה ארוכה של עבירות: מרמה, עושק, זיוף מסמכים והפצתם, התחזות לאחר, מסירת ידיעות כוזבות, איסור בתיווך בניגוד לחוק השתלת איברים, סיוע וניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועוד כמפורט בכתב האישום המכיל 5 אישומים שצורף כנספח לכתב התשובה. מסווג בקטגוריה ב/1.

על פי האמור בכתב התשובה תאריך השחרור המלא 10/7/17, תאריך שחרור מנהלי 22/5/17, תאריך 2/3 מנהלי -

עמוד 1

21/5/16.

כתב התשובה :

טענתו של העותר הינה תיאורטית, כללית וצופה פני עתיד ואין מקומה במסגרת עתירה פרטנית של אסיר.

אין ספק כי מהותה של עתירה מנהלית לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר (נוסח חדש) התשל"א - 1971, הינה עתירה פרטנית הנוגעת לכל עניין הנוגע למאסרו או מעצרו של העותר ומטרתה מתן מענה פרטני.

לעיתים ישנן השלכות רוחב להחלטה פרטנית, ועובדה זו איננה צריכה כשלעצמה דיון בענינו הפרטני של האסיר העותר, אך ככלל, כאשר מבקשים לתקוף באופן כללי מדיניות, שאין לה השלכה פרטנית מעשית לענינו של העותר, המסגרת של עתירה לפי סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר איננה מתאימה.

העותר מבקש לתקוף את ההוראה שעניינה "חישוב בסיסי של תקופת מנהלי לתקופת 2/3 ממאסר". במקרה שבפני, בהנחה שהנתונים המפורטים בנספח א' לכתב התשובה מדויקים, הרי שיש מקום לדחות את העתירה על הסף.

העותר טוען כי תאריך השחרור המנהלי הנכון מבחינתו, כפי שהודע לו בהודעה הראשונה הוא 28/5/16 והבקשה בעתירה הינה שהתאריך לא ישונה ליום 11/6/16 כפי שהודע לו בהודעה השנייה.

ואולם, בנספח לכתב התשובה "הטיבו" עם העותר וקבעו כי המועד המנהלי הוא 21/5/15, כך שאם יזכה העותר לשחרור מנהלי הוא עשוי "להרוויח" 7 ימים לעומת התאריך שהוא ביקש שיהיה התאריך הקובע.

למעלה מן הצורך אציין כי בכל מקרה דין העתירה להיות מסולקת על הסף.

העותר שטען, כמיטב כשרונו המשפטי, ביקש לשכנע כי המסגרת המתאימה לדיון בטענותיו היא עתירה מנהלית. לחילופין, ביקש כי התיק יועבר בהחלטה שיפוטית לבג"צ.

אין בידי לקבל את טענותיו אלה של העותר.

גם בית המשפט העליון בשבתו כבג"צ איננו דן בעתירות תיאורטיות בטרם זמן, וזהו המקרה שבפנינו.

עתירת אסיר המוגשת במסגרת סעיף 62א לפקודת בתי הסוהר נועדה לאפשר ביקורת שיפוטית על החלטת הרשות המנהלית ותחת זאת ביקש העותר הצהרה עקרונית צופה פני העתיד.

לעותר אין זכות מוקנית לשחרור מוקדם, וודאי אין זכות מוקנית לשחרור מנהלי. בעוד שזכאי כל אסיר לבקש שחרור

מוקדם, אין זכות לאסיר לבקש שחרור מנהלי.

שיקול הדעת לשחרור מנהלי נתון כל כולו לנציב שב"ס והשיקולים הינם מערכתיים.

ככל הידוע, בתקופה האחרונה לא הוחלט כלל על שחרור מנהלי.

בעתירת אסיר נדרשת בדיקה פרטנית נפרדת לגביו, בהתאם לרקע העובדתי הרלוונטי לגביו.

תכלית החוק ולשונו מעידות על אופיו הפרטני האישי, דהיינו היומיום שבמאסר או במעצר לגונו (דברי השופט רובינשטיין ברע"ב 5898/10 מחמוד מג'אדבה נ' שב"ס).

בית המשפט הדן בעתירת אסיר אינו רואה לפניו אלא אסיר אחד העניין אחד (ע"א 7440/97 מ"י נ' גולן).

הבחנה בין עתירת לבג"צ לבין עתירות אסיר עולות מפסיקות הרבות של בית המשפט העליון כמפורט בפסקה טז של דברי השופט רובינשטיין בעניין מג'אדבה.

בשלב זה האפשרות הכללית לשחרור מנהלי הינה תיאורטית והאפשרות שהעותר יקבל שחרור מנהלי הינה תיאורטית גם כן.

לפיכך, אני מורה על דחיית העתירה.

ניתנה היום, י"ח אלול תשע"ה, 02 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.